

2020 JÚN 08.

1

Eljáró bíróság neve:

Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék útján

Indítványozói adatok:

Indítványozó jogi

képviselőjének

adatai:

Dr. Mándó Tibor Ügyvédi Iroda (korábbi nevén Mándó és
Takács Ügyvédi Iroda)

eljáró ügyvéd: dr. Mándó Tibor

Ügy száma:

Beadvány tárgya:

alkotmányjogi panasz

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a 2020. április 8. napján kelt, 15.K.701.177/2020/4. számú ítélet alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg, az alapfokú hatóság határozatára is kiterjedően.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Ügyfelem a Semmelweis Egyetem 3. éves orvostan hallgatója, rendszerint látogatta az órákat, és 2020. február végén találkozott azokkal az iráni diákokkal, akik visszaérkeztek Iránból, és nem tartották be a karantén szabta köteleességüket. Miután kiderült, hogy az iráni társainak pozitív lett a koronavírusos tesztjük, **Ügyfelem** hasonlóan másik 12 társához **önkéntesen karanténba vonult**. Majd tekintettel arra, hogy a járvány megelőzésének egyik eszköze az, hogy mielőbb kiderüljön a tesztek alapján, hogy valaki megfertőződött-e, **elment a Szent László Kórházba** - amely a koronavírus megelőzésére és kezelésére kijelölt központ -, hogy megcsináltassa a tesztet. 2020. március 7. napján Ügyfelem szálláshelyén megjelentek a rendőrök, hogy vonuljon be a kórházba, amelynek természetesen Ügyfelem eleget is tett. Aznap este mindenkit kihívtak a folyosóra, akiket koronavírus gyanújával karanténba zártak, ahol az

ÉNYSZÉK
OLLÉGIUMA 10.

Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailer/Faxon/E-írat

Érkezett: 2020 JÚN 05.

PELDÁNY: 1 db
MELLÉKLET: 1 db
KÖZTÜK:

FOLYASÍRTÁRSZÁM: 701.177/20
UTÓIRATON: 15.K.701.177/2020/4

Érkezett: 2020 JÚN 16.

Példány: 1 Kezelőiroda:

Melléklet: 3

05.28. Bie

idegenrendészeti hatóság munkatársai előadták, hogy amennyiben megszegik a szabályokat, abban az esetben visszavonják a tartózkodási engedélyeiket, és kiutasítják őket az országból. Még aznap a kórház másik részéből kiabálásokat hallott Ügyfelem, hogy más személy nem megengedhető hangnemben kiabált a kórházban dolgozó személyekkel. Ügyfelem végig betartotta a szabályokat, sohasem szegte meg azokat.

A szabály szerint csak abban az esetben engedtek ki valakit a karanténból, ha három egymást követő tesztje is negatív lett. Ügyfelemt – másik 12 társával együtt – 2020. március 12. napján engedték el, azonban aznap már 2 embert, másnapra pedig mindenki mást idéztek az idegenrendészeti hatóság elé. A hatósági eljárás menetrendje a következő volt: **párhuzamosan meghallgatásokat folytattak le, ahol először az idegenrendészeti hatóság kérdéseire, majd a Budapesti Rendőrfőkapitányság (továbbiakban: BRFK) kérdéseire kellett válaszolnia Ügyfelemnek** – jogi képviselő, valamint kirendelt védő hiánya mellett - ekkor közölték velük, hogy a büntető törvénykönyv (továbbiakban: Btk). 361. § b) pontjába ütköző járványügyi szabályszegést követtek el, mivel alaposan gyanúsíthatóak azzal – mind a tizenhárman, ugyanazon tényállás alapján -, hogy megszegték a karantén szabályait és engedély nélkül elhagyták a kijelölt körtermet. A BRFK eredeti javaslatát módosítva a fenti bűncselekmény elkövetése miatt mind a tizenhárom személyt, köztük Ügyfelemt is, az idegenrendészeti hatóság kiutasította Magyarország területéről és 3 (három) év beutazási és tartózkodási tilalmat rendelt el. A kiutasító határozat kizárólag annyit tartalmaz, hogy a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (továbbiakban: Harmtv.) 43.§ (2) bekezdés d) pontja alapján kiutasítja, tekintettel arra, hogy a tartózkodása sérti vagy veszélyezteti Magyarország közrendjét, közbiztonságát és a 43.§ (3) bekezdésére figyelemmel, a 47.§ (4) bekezdése alapján rendelte el a 3 (három) év beutazási és tartózkodási tilalmat. **Az idegenrendészeti hatóság** – a közigazgatási per megindítására nyitva álló határidőn belül – megszervezte Ügyfelem és másik 12 társának a kitoloncolását 2020. március 18. napjának reggel 8 óra 30 percére, azonban 2020. március 17. napján Ügyfelem keresetlevelet terjesztett elő - így kitoloncolása megghiúsult -, amelyben kérte a határozat végrehajtására vonatkozólag a halasztó hatály elrendelését, melyet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság később elutasított.

Ügyfelem az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóság, Idegenrendészeti Hatósági Osztálya (továbbiakban: OIF) által hozott kiutasító és a három évi beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő **106-1-33155/7/2020-Ké. határozat** ellen a törvényes határidőben keresetet terjesztett elő a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz (2020. április 1-től Fővárosi Törvényszék Közigazgatási Kollégiuma), a 2020. április 8. napján kelt ítélettel azonban elutasították Ügyfelem kereseti kérelmét, tárgyalás tartása nélkül. Majd 2020. április 16. napján a végleges döntés alapján, Ügyfelemt hazavitték [REDACTED]

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A T. Alkotmánybíróság részére elő kívánom adni, hogy a Harmtv. 46.§ (2b) értelmében a kiutasító döntéssel szemben **csak és kizárólag közigazgatási per indítható és az ítélettel szemben további perorvoslatnak nincs helye.** Egy olyan **egyfokú eljárás van érvényben,** amellyel szemben egyfokú jogorvoslatra van lehetőség. Ebből kifolyólag nincsen folyamatban semmilyen felülvizsgálati eljárás, sem perújítás, minden jogorvoslati lehetőséget Ügyfelem kimerített, hiszen 2020. március 17. napján keresetet nyújtott be a fentebb is írt 106-1-33155/7/2020-Ké. határozat ellen, melyben az ítéletet 2020. április 8. napján hozták meg.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló 15.K.701.177/2020/4. számú bírósági döntés 2020. április 8. napján került kézbesítésre az elektronikus kapcsolattartás szabályainak megfelelően a Mándó és Takács Ügyvédi Iroda (2020. május 05. napjától Dr. Mándó Tibor Ügyvédi Iroda) cégkapujára. Az Abtv. 30.§ (1) bekezdés szerinti előírt 60 napos határidő 2020. június 7. napján telik el, így a panasz benyújtása a törvényi előírásnak megfelel.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Indítványom alapjául szolgál érintettség [REDACTED] jogi képviselőjeként kívánok jelen ügyben eljárni. [REDACTED] a fentebb részletezett történet egyik alanya, aki a közigazgatási eljárás során mint ügyfél vett részt, és a későbbiekben felperesként jelent meg a közigazgatási per során, akit Magyarország területéről utasítottak ki három (3) évre.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A bírói döntés az alapjogsérelem következtében következett be. Ennek az oka, hogy a Harmtv. 43.§ (3) bekezdését - „Az önálló beutazási és tartózkodási tilalmat az (1) bekezdés c) pontjában, valamint az idegenrendészeti kiutasítást a (2) bekezdés d) pontjában foglalt okból törvényben meghatározott érdek védelmével kapcsolatos feladata ellátása céljából, saját feladatkörében a kormányrendeletben meghatározott rendvédelmi szervek is kezdeményezhetik. Ha az önálló beutazási és tartózkodási tilalmat az (1) bekezdés c) pontjában, vagy az idegenrendészeti kiutasítást a (2) bekezdés d) pontjában foglalt okból rendelik el, akkor a beutazási és tartózkodási tilalom időtartamára - a feladat- és hatáskörüket érintő esetben - a kormányrendeletben meghatározott rendvédelmi szervek javaslatot tesznek. A javaslatban foglaltaktól az idegenrendészeti hatóság nem térhet el.” - alaptörvényellenesen alkalmazták, mind a közigazgatási, mind a bírósági eljárás során.

E jogszabályhely alapján álláspontom szerint az idegenrendészeti hatóságot kizárólag a beutazási és tartózkodási tilalom elrendelésében köti a rendvédelmi szervek javaslata, ha és amennyiben az OIF kiutasítást rendel el az ügyféllel szemben. Azonban a hatóságot nem köti a rendvédelmi szerv javaslata arra nézve, hogy kötelező lenne kiutasító határozatot hoznia, abban tehát önállóan, mérlegelés alapján dönt. Ezt támasztja alá a 20.K.33.204/2018/8. számú ítélet,

ahol a bíróság kimondta, hogy „*Amennyiben a BRFK a kiutasítást javasolja és a BTT-t, akkor annak időtartamát részletesen kell megindokolniuk hiszen azt az alperesnek egy az egyben át kell vennie a határozatának indoklásakor, mert a jogszabály alapján a BTT időtartamának javaslata köti és egy esetleges felülvizsgálat iránti kereset kapcsán a bíróság csak a határozat indoklásában rögzített érvelés értékelésekor tudja a BRFK BTT időtartamára vonatkozó javaslatának indokait felülvizsgálni. Az új eljárásban ezt követően az alperesnek az a feladata, ha a kiutasítás mellett dönt, hogy a Harmtv. 45. §-ában foglalt a.), b.), c.) pontokra részletesen térjen ki, adja annak indokát, hogy mit, milyen módon értékelt kiegészítve azzal, hogy milyen a származási országához fűződő kapcsolatának hiánya a felperesnek. A bíróság e körben rögzíti, hogy az alperesnek lehetősége van a BRFK javaslatától eltérni, de kizárólag csak a kiutasítás elrendelésének indokoltsága tárgyában. Amennyiben a kiutasítás elrendeléséről dönt, akkor a BRFK javaslata a BTT időtartamára vonatkozóan köti, azt nem bírálhatja felül, de a javaslatban foglalt időtartam meghatározásának indoklását a határozatában rögzítenie kell, ennek hiányában ugyanis az alperesi határozat érdemi felülbírálatra alkalmatlan.*”

Így nézetem szerint alaptörvényellenes az az álláspont, hogy sem az OIF, sem a bíróság nem térhetett el a rendvédelmi szervek javaslatától, mert így a jogorvoslathoz való jogot üresíti ki ezen értelmezés, és a továbbiakban részletezett cikkeit sértették meg ezzel az Alaptörvénynek.

28. § (1) Az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az eljárás során megsértették az Alaptörvény **XIV. cikk (2)** bekezdését, a csoportos kiutasítás tilalmát, a **XXIV. cikkét**, mely szerint mindenkinek joga van a részrehajlás mentes, tisztességes eljárásra, valamint a **XXVIII. cikket**, a jogorvoslathoz való jogot, ártatlanság vélelmét, visszaható hatály tilalmát, valamint a nyilvános tárgyaláshoz való jogot.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A **XIV. cikk (2)** bekezdés tartalmazza, hogy tilos a csoportos kiutasítás. Mint ahogy a tényállás leírásában is részleteztem, Ügyfeletem másik tizenkét (12) [REDACTED] diákkal toloncolták vissza [REDACTED] területére. A csoport olyan pszichológiai egység, amely kettőnél több személyből áll, akiknek vannak közös céljai, közöttük viszonylag stabil kapcsolatok jöttek létre, amelyekben egyesek függenek másoktól, a tagok egymással kommunikálnak, interakcióban vannak. Ennek tükrében, nézetem szerint fennáll ennek a tilalomnak a megsértése, melyet úgy hajtottak végre Ügyfelem és másik tizenkét (12) társán, hogy az elkövetéskor nem volt hatályos egy olyan rendelet vagy

törvény sem, amely lehetővé tette volna, hogy a járványügyi elkülönítési, megfigyelési, zárlati és ellenőrzési szabályokat megszegő harmadik országbeli állampolgárok tekintetében kiutasítást lehetne végrehajtani.

Továbbá megsértésre került **XXIV. cikk (1)** bekezdése és a **XXVIII. cikk**. Az előbbi: „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*” Az (1) bekezdés sérelmére vonatkozóan, ahogy az a tényállási részben is rögzítésre került, az alapeljárást képező idegenrendészeti és rendészeti eljárás akként zajlott, hogy közvetlenül a kórház elhagyását követően **Ügyfeletem idézték az idegenrendészeti hatóság** – és csakis az idegenrendészeti hatóság – elé. **Ott derült ki számára, hogy rendészeti szervek is kihallgatást foganatosítanak vele szemben, így védő természetesen nem volt jelen ezen a kihallgatáson, mindössze egy tolmács.** A büntetőügyben gyanúsítottként való meghallgatással kapcsolatos jogszabály által aláírt nyilatkozatokat Ügyfelem a szituáció és a jelenlevő szervek képviselői által gyakorolt presszió hatására aláírta, azonban állítom, hogy részére a megfelelő jogi kioktatás nem történt meg, **részére védő nem került biztosításra**, illetve a példa nélküli gyorsaságú eljárásra tekintettel, arra sem volt megfelelő ideje, hogy védelméről maga gondoskodhasson. A fentiek alapján Ügyfelem tárgybeli kihallgatása jogszabálysértő volt, amelyet azonban valamennyi részt vevő szerv, azaz az idegenrendészeti hatóság, a rendvédelmi szerv és a bíróság is rendben levőnek talált. Hangsúlyozom, hogy Ügyfeletem személyesen **ezen kihallgatás után** sem az idegenrendészeti hatóság, **sem a büntetőügyben továbbra is nyomozást folytató rendvédelmi szerv**, sem a bíróság **nem hallgatta meg személyesen** – megfelelő jogi, védői képviselettel –, **annak ellenére, hogy azt többször kérelmezte.**

A **XXVIII. cikk**hez vonatkozóan rögzíteni kívánom, hogy a jelen ügy tárgyát képező közigazgatási határozat egy jelenleg is folyamatban levő büntetőügyön alapul, amely még jelenleg is nyomozati szakban van. A büntetőügy kapcsán elrendelt kiutasítás kvázi büntetőszankcióként merült fel jelen esetben, tekintettel arra, hogy az kizárólagosan egy büntetőeljárás alapján alapszik. Hangsúlyozni kívánom, hogy a jelen esetben a közigazgatási szerv eljárása, és a büntetőügy alapját képező cselekmény részletes vizsgálat tárgyát kellett volna képezze, hiszen a büntetőjogi felelősség jelen esetben igenis előkérdés a későbbi idegenrendészeti eljárás során. Ebből kiindulva, álláspontom szerint az idegenrendészeti eljárás felfüggesztésére lett volna szükség. E körben szintén hivatkozni kívánok arra, hogy a jelen ügyben nem tisztázott, hogy a kiutasítás szankció idegenrendészeti vagy büntetőjogi kategóriát képez, amely azonban kardinális kérdés, hiszen ezekre külön-külön esetekben van lehetőség, és alkalmazásukra külön-külön jogszabályok irányadóak. Meg kívánom jegyezni, hogy a büntető bíróságnak lehetősége van szankcióként kiutasítást alkalmazni, melyet az idegenrendészeti hatóság foganatosít, így ugyanazon bűncselekmény nem lehet egy elkülönült idegenrendészeti eljárás alapja, mint ahogy írtam, ebben az esetben az idegenrendészeti hatóság, csak mint foganatosító szerv jelenik

meg. Azonban Ügyfelem ügyében fel sem merült a bírói kiutasítás intézménye, hiszen mint ahogy hivatkoztam rá, az eljárás még csak a nyomozati szakban van. Továbbá a kiutasítás mint szankció mértékének vizsgálata álláspontom szerint szintén a bírói eljárás tárgyát kellett volna képezze, amely tekintettel arra, hogy a rendvédelmi szerv állásfoglalásán alapul, az idegenrendészeti rendelkezésektől elkülönítendő lett volna.

A XXVIII. cikk (4) bekezdés értelmében „Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.” Ügyfelemet 2020. március 8. napján elkövetett járványügyi szabályszegéssel vádolják. Ez a tény azért fontos, mert a vélt elkövetés napján, egy olyan törvény, vagy rendelet sem volt hatályos, amely megalapozta volna kiutasításukat. A Harmtv. 43.§ (2) bekezdés e) pontja a vélt elkövetés napján, csak annyit tartalmazott és a mai napig is, hogy „Az idegenrendészeti hatóság - az e törvényben meghatározott kivétellel - idegenrendészeti kiutasítást rendel el azzal a harmadik országbeli állampolgárral szemben, akinek a beutazása és tartózkodása a közegészséget sérti vagy veszélyezteteti.” A vélt elkövetés, csak elzárással büntetendő cselekménynek számít a Büntető Törvénykönyv értelmében, mely nem lehet egy kiutasítás alapja. A kiutasítást lehetővé tevő kormány rendelet, a **41/2020 (III. 11.) Korm. rendelet az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány megelőzése, illetve következményeinek elhárítása, a magyar állampolgárok egészségének és életének megóvása érdekében elrendelt veszélyhelyzet során teendő intézkedésekről** 5.§ „Az a nem magyar állampolgár, aki a 2. §-ban meghatározott - a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 361. § (1) bekezdésébe ütköző - zárlati kötelezettség alá tartozó fertőző betegség behurcolásának vagy terjedésének megakadályozása végett elrendelt járványügyi elkülönítési, megfigyelési, zárlati és ellenőrzési szabályokat megszegi, Magyarország területéről kiutasításra, kitoloncolásra kerül.” 2020. március 11. napján helyezték hatályba, csak a vélt elkövetés után három (3) nappal jelent meg a Magyar Közlönyben, így nézetem szerint ezen szankció alkalmazása a jogbiztonságát és a visszaható ható hatály tilalmát megsértette.

A BRFK úgy foglalt állást Ügyfelem ügyében és magáról Ügyfelemről, hogy **az ártatlanság vélelmét súlyosan megszegte**, hiszen egy olyan ügyben adott ki javaslatot - mely szerint Ügyfelem veszélyezteteti Magyarország közbiztonságát, közrendjét – amely a panasz benyújtásának napján is folyamatban van. Meg kívánom jegyezni, hogy eddigi eljárásokban a BRFK mint hatóság jogerős ítéletek után kereste meg az idegenrendészeti hatóságot kiutasítások tárgyában. Így nyilvánvaló válik, hogy maga az eljárás elkapkodott, példát mutatni akaró eljárássá vált.

Ugyanezen cikk (7) bekezdése értelmében „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*” A tényállási részben előadottak szerint az alap közigazgatási határozat bírói felülvizsgálata példa nélküli gyorsasággal került lezárásra. Hangsúlyozni kívánom, hogy az Alaptörvény követelménye e körben a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása, amely több szempontból is csorbult jelen esetben.

Rögzíteni kívánom, hogy a jelen ügyben példa nélküli gyorsaságot alkalmaztak, valamint az e körben a peres eljárások szabályainak teljes körű figyelmen kívül hagyását valósították meg. A közigazgatási határozat felülvizsgálatára irányuló keresetlevél 2020.03.17. napján került előterjesztésre a határozatot kibocsátó idegenrendészeti hatóság részére. A praxisunkban tapasztalt ügyintézési időkhöz képest jelen esetben példa nélküli módon, néhány nap alatt továbbította az idegenrendészeti hatóság a bíróság felé a keresetet, majd **2020.03.31. napján a bíróság meg is hozta az azonnali jogvédelmet elutasító végzését**, amely ellen a jogorvoslatra nyitva álló határidő **2020.04.08. napján járt le – azon a napon, amelyen a bíróság kézbesítette részünkre az ugyanezen a napon kelt ítéletet**, így az Ügyfelem jogorvoslatához jogát súlyosan megsértette az eljáró bíróság. Szintén aggályosnak tartom, hogy a valamennyi esetben **kérelmezett tárgyalás tartását a bíróság 2020.04.06. napján kelt, 2. számú végzésében rögzítetten mellőzte, úgy hogy az azonnali jogvédelmet sem rendelte el.** Ügyfelem jogszerűen kérte a tárgyalás tartását a 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 41.§. (1) bekezdés a) pontja értelmében „*Ha a perben a veszélyhelyzet idején kívül tárgyalást kellene tartani, a felperes akkor kérheti, hogy bíróság tárgyaláson kívüli elbírálás helyett a tárgyalást a veszélyhelyzet megszűnését követő időpontra halassza el, ha a bíróság a közigazgatási cselekmény halasztó hatályát legalább részben nem rendelte el.*”

Hangsúlyozni kívánom, hogy az erről való döntés és az írásbeli ítélet kézbesítése között mindössze 2 nap telt el, teljességgel példa nélküli és irreális módon, megfosztva Ügyfelemet bármilyen egyéb nyilatkozattételi lehetőségtől, súlyosan sértve az eljárások nyilvánosságára vonatkozó követelményt is.

Az eljáró bírónak a hatályos jogszabályok értelmében, **tárgyalás tartása nélküli eljárás esetén tanácsulást kellett volna tartania**, és arról a feleket megfelelő határidő tűzésével tájékoztatnia kellett volna, hiszen a felek innen értesülhettek volna, hogy nyilatkozataikat meddig és milyen tartalommal tehették volna meg az ítélethozatal előtt. Ez különösen fontos, mikor tárgyalás tartása nélkül kíván a bíróság eljárni, így minden előkészítő iratnak felértékelődik a súlya, hiszen az eljáró bíróság ezen dokumentumokból hozza meg az ítéletét.

Azonban az ügy irataiból kitűnik, hogy ezen lényeges, garanciális mozzanat teljesen elmaradt az alapeljárásban.

Fel kívánom hívni a T. Alkotmánybíróság figyelmét arra, hogy mind a 13 [REDACTED] állampolgár ügye az illetékes bíróság ugyanazon bírójához került kiszignálásra. A nemzeti jogállamiság pillérét képező bírói pártatlanság és függetlenség egyik modern megtestesülése az ügyszignálási automatizmus, amely egyúttal véletlenszerűséget is jelent, amely alapján álláspontunk szerint matematikai és statisztikai lehetetlenség, hogy valamennyi 13 [REDACTED] állampolgár ügye ugyanazon egy bíróhoz kerüljön kiszignálásra. A hasonló ügyek több bíró általi elbírálása nemcsak a hasonló jogi helyzetek minél több szempontból való vizsgálata és értékelése miatt kardinális, de magának a törvénykezési ágnak, mind független és pártatlan, a közbizalomra érdemes, az állampolgárt az állam ellenében az igazság és a jog szellemében védelmet nyújtó szervezetnek egyenesen a létjogosultságát jelenti.

A fentiek alapján összegezve azt állítom, hogy az eljárásban részt vevő szervek, így az idegenrendészeti hatóság, a rendvédelmi hatóság és a bíróság megtagadta Ügyfelemtől azon jogát, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák, ezzel együtt nem téve lehetővé a részrehajlás nélküli és tisztességes eljárást részére.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

T. Alkotmánybíróság, mint ahogy fentebb is hivatkoztam rá, Ügyfelem kérte a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztését az azonnali jogvédelem keretében, de mint ahogy korábban kifejtettem, maga az ítélet hozatalát eredményező bírósági eljárás egyfokú, így perorvoslatnak nincs helye.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Mellékletként csatolva.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Ügyfelem nem járult hozzá adatainak nyilvánosságához.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Mellékletként csatolva.

Kelt: Budapest, 2020. június 4.

[REDACTED] indítványozó helyett

Dr. Mándó Tibor Ügyvédi Iroda

dr. Mándó Tibor ügyvéd